

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๔๘๓/๒๕๒๑

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๕ ตอนที่ ๑๓ วันศุกร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ และได้มีกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับแล้ว ในพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒ ได้กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น ดังนั้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยจึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

การขออนุญาต

ข้อ ๑ สถานบริการซึ่งจะต้องขออนุญาต คือ สถานบริการที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าตามความในมาตรา ๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งได้แก่

- สถานเต็นท์ ร้าง หรือโรงเงี้ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ
  - สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย และบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนนอนหลับ หรือบริการนวดให้แก่ลูกค้า
  - สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า
- (ความในมาตรา ๓ (๔) ปัจจุบันถูกยกเลิกและใช้ความใหม่โดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕)
- สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

สถานบริการตาม (๑) ได้แก่ ในที่คลับ บาร์ และภัตตาคาร เป็นต้น ซึ่งมีการเต็นท์ ร้าง หรือโรงเงี้ง ทั้งที่มีหญิงพาดเนอร์และไม่มีหญิงพาดเนอร์ รวมตลอดถึงสถานร้างชั่วคราว ซึ่งมีหญิงรำและเก็บเงินจากลูกค้าด้วย ทั้งนี้ จะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้

สถานบริการตาม (๒) ได้แก่ สถานที่ขายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น ซึ่งมีหญิงบำเรอ แต่ไม่มีการเดินรำ เช่น ภัตตาคารที่มีหญิงบำเรอนั่งร่วมโต๊ะปรนนิบัติลูกค้า หรือโรงน้ำชาที่มีเตียงพักผ่อนหลับนอน และมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า เป็นต้น

สถานบริการตาม (๓) ได้แก่ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการนวดแก่ลูกค้า รวมตลอดถึงร้านตัดผม หรือตัดผมซึ่งมีห้องนวดแก่ลูกค้าด้วย

สถานบริการตาม (๔) ได้แก่ ร้านคอฟฟี่ช็อป ร้านอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอย่างอื่น เพื่อการบันเทิง เป็นต้น

ข้อ ๒ ในกรุงเทพมหานครให้สารวัตรท้องที่ ในจังหวัดอื่นให้นายอำเภอท้องที่ เป็นผู้รับเรื่องราวคำขออนุญาตตั้งสถานบริการจากผู้ขออนุญาต โดยใช้แบบ สป. ๑ ท้ายกฎกระทรวง และเรียกหลักฐานพร้อมรูปถ่ายจากผู้ขออนุญาตให้ครบ แล้วดำเนินการสอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต เพื่อยืนยันตามมาตรา ๖ เฉพาะคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) ให้ผู้ขออนุญาตแสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ เป็นหลักฐานและให้บันทึกการตรวจสอบอาคารสถานที่ว่าไม่ขัดต่อมาตรา ๓ (๑) (๒) และ (๓) กับให้ทำแผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งสถานบริการแห่งนั้นแนบเสนอมาด้วย ส่วนรายได้ ที่เห็นว่าอาคารสถานที่ขัดต่อมาตรา ๓ (๑) (๒) และ (๓) ข้อใดก็ให้บันทึกเหตุที่ขัดต่อกฎหมาย มาโดยละเอียดเช่นกัน และให้พิมพ์ลายนิ้วมือ ๑๐ นิ้ว ของผู้ขออนุญาต โดยใช้แบบพิมพ์มือผู้ยื่น เรื่องราวขออนุญาต (แบบ พลม. ๒๔ - ต. ๕๓๘) ส่งไปตรวจสอบยังแผนกพิมพ์ลายนิ้วมือ กองทะเบียน และประวัติอาชญากรรมตำรวจ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๕) และนำผลการตรวจสอบ เก็บเข้าเรื่องราวที่ขออนุญาตไว้

ข้อ ๓ เมื่อได้ปฏิบัติการตามข้อ ๒ โดยครบถ้วนแล้ว ให้สารวัตรท้องที่หรือนายอำเภอท้องที่ เสนอเรื่องราวพร้อมกับความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาโดยลำดับชั้น ถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วแต่กรณี

สำหรับสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ที่ดำเนินการอยู่ก่อนกฎหมายใช้บังคับ และผู้ ดำเนินกิจการมาขึ้นคำขอรับใบอนุญาต ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ดำเนินการตามข้อ ๒

การเสนอเรื่องราวพร้อมกับความเห็นนี้ ในกรุงเทพมหานครให้เสนอถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่นให้ยื่นเสนอถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับเรื่องราวขออนุญาต พร้อมทั้งใบอนุญาต (แบบ สป. ๒) เพื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

ในโอกาสเดียวกัน รายใดที่ขัดข้องไม่สามารถเสนอภายใน ๑๕ วัน ให้บันทึกเหตุขัดข้องมาในรายงานเสนอด้วย

ข้อ ๔ สถานบริการที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งอนุญาตแล้วจะส่งเรื่องคืนกลับไปยังสารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบอนุญาต

การรับเงินค่าธรรมเนียมสถานบริการ ในกรุงเทพมหานครให้ใช้ใบรับเงินค่าธรรมเนียมของตำรวจ และให้นำส่งเป็นเงินรายได้ค่าธรรมเนียมยังกองการเงิน กรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นให้ใช้ใบรับเงินค่าธรรมเนียมของอำเภอ และให้นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียมไปยังคลังจังหวัด

ข้อ ๕ สถานบริการที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไม่อนุญาต ให้สารวัตรท้องที่หรือนายอำเภอท้องที่ทำหน้าที่สื่อแจ้งการไม่อนุญาต รวมทั้งเหตุผลที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตโดยละเอียด ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และเสนอสำเนาหนังสือนั้นมายังผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบ

ข้อ ๖ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่แยกเก็บเรื่องราวของสถานบริการแต่ละแห่งเป็นแฟ้มอย่างเรียบร้อย เพื่อความสะดวกในการค้นหาหลักฐานและประวัติความเป็นมาของสถานบริการนั้น ซึ่งบางกรณีต้องเสนอเรื่องเดิมมาประกอบการพิจารณาในภายหลังด้วย

การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๗ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ บัญญัติไว้ว่าใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต และผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเสียให้ถูกต้องตามมาตรา ๖ แล้วเสนอความเห็นว่าจะรออนุญาตหรือไม่ตามลำดับชั้น เพื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าสถานบริการนั้นอาคารสถานที่อนุญาตมีลักษณะขัดต่อมาตรา ๗ หรือมีเหตุผลอย่างอื่นที่ไม่สมควรให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ เช่น ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติดำเนินกิจการสถานบริการ ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมก็ดี ดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่รายงานเสนอเหตุผลที่

ไม่สมควรให้ต่ออายุใบอนุญาตโดยละเอียด ตามลำดับชั้น เพื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการ แล้วแต่กรณี

การขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ

ข้อ ๘ ในกรณีสถานบริการบางแห่งร้องขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาต หรือในกรณีที่นิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขอเปลี่ยนบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการสถานบริการแทนนิติบุคคล การขอเปลี่ยนแปลงทั้งสองกรณีนี้ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีที่มีการขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาต กรณีเช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการโอนใบอนุญาต ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการมิได้กำหนดไว้ให้โอนแก่กันได้โดยอัตโนมัติ ฉะนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนผู้รับอนุญาต หรือโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้

(๒) กรณีที่นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขอเปลี่ยนบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคล ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาตามที่เห็นสมควร หากเห็นสมควร อนุญาตให้แก้ไขใบอนุญาตตามความประสงค์ของผู้ขอได้โดยไม่ต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และให้จัดแจ้งไว้ให้เป็นหลักฐานในใบอนุญาตให้ชัดเจนว่า ได้มีการเปลี่ยนผู้ดำเนินการสถานบริการแทนนิติบุคคล และให้ปิดรูปถ่ายของผู้ดำเนินการแทนไว้ด้วย

การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ

ข้อ ๙ เกี่ยวกับการย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๑ บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) กรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่งนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะนี้สถานบริการขอย้ายสถานที่กันอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากสถานบริการบางแห่งอยู่ในท้องที่การค้าไม่เจริญ ไม่อยู่ในที่ชุมชน จึงได้ขอย้ายไปอยู่ในที่ชุมชนที่มีการค้าดี ซึ่งการย้ายสถานที่ดังกล่าว ถึงแม้ว่ากฎหมายจะไม่บัญญัติไว้ชัดเจนห้ามย้ายไปอยู่ในที่ชุมชนก็ตาม แต่ก็ควรนำ มาตรา ๗ มาใช้โดยอนุโลม โดยมาตรา ๗ บัญญัติว่า สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการต้องไม่อยู่ในย่านประชาชนอยู่อาศัยอันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง นอกจากนั้นเจตนาของผู้ตั้งสถานบริการครั้งแรกก็มีเจตนาจะขอตั้งในสถานที่นั้นอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้

ถ้าหากจะให้มีการย้ายสถานที่ได้โดยไม่จำกัดแล้ว ต่อไปสถานบริการก็จะเข้ามารวมกลุ่มอยู่ในย่านที่ชุมชนทำให้แออัดเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ฉะนั้น เรื่องการย้ายสถานที่ ห้ามไม่ให้มีการย้ายสถานที่บริการอีกต่อไป เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย เช่น ไฟไหม้ ซึ่งการสอบสวนฟังไม่ได้ว่าเป็นต้นเพลิงหรือกรณีถูกไล่ที่ และเป็นการขอย้ายไปตั้งอยู่ภายในท้องที่จังหวัดเดียวกันกับที่ตั้งเดิมก็ให้ผ่อนผันอนุญาตได้

(๒) การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงภายในและภายนอกสถานบริการ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า มีเหตุผลจำเป็นจะอนุญาตก็ได้ แต่ถ้าผู้รับอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปก่อนได้รับใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

ส่วนการเปลี่ยนแปลงสถานบริการประเภทอาบน้ำ นวด หรืออบตัวซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า โดยเป็นร้านตัดผมหรือตัดผมด้วย ให้เหลือแต่บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัวซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่อย่างเดียวนั้นให้ถือนโยบายในทางไม่อนุญาต

(๓) การต่อเติม สำหรับการต่อเติมสถานบริการนี้ ถ้าหากขอต่อเติมสถานที่ให้กว้างขวางออกไปโดยไม่ขอเพิ่มห้องบริการแล้ว ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสมควรจะอนุญาตหรือไม่ แต่ถ้าต่อเติมโดยขอเพิ่มห้องบริการด้วย จะพิจารณาให้เพิ่มเท่าที่เห็นว่าจะจำเป็นเพื่อปรับปรุงกิจการสถานที่ให้ดีขึ้นโดยจำนวนจำกัด หากขอเพิ่มมีจำนวนเกินสมควรจนดูเหมือนว่าเป็นการเพิ่มสถานบริการขึ้นแล้ว ก็จะไม่อนุญาตให้เพิ่มอีก เพราะการเพิ่มบริการเท่ากับเป็นการขยายกิจการให้กว้างขวางขึ้นอีก เมื่อมีห้องบริการเพิ่มขึ้นก็ดูเหมือนว่าเป็นการเพิ่มสถานบริการขึ้นมาอีกนั่นเอง

การโอนกิจการ

ข้อ ๑๐ การโอนกิจการถือว่าการขออนุญาตใหม่ ซึ่งมีนโยบายไม่อนุญาต เว้นแต่การโอนกิจการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

การออกใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหาย หรือชำรุดในกรณีนี้ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ทำการสอบสวน และให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทำคำร้องเรื่องราวขอรับใบแทนใบอนุญาตเสนอขอรับอนุมัติจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ออกใบแทนใบอนุญาตให้ โดยใช้ใบอนุญาต (แบบ สบ. ๒) และเขียนด้วยหมึกสีแดงเหนือใบแทนใบอนุญาตนั้นว่า ใช้แทนใบอนุญาตที่สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญตามคำร้องลงในวันที่ใดมอบให้ผู้ร้องไป

การจัดทำบัตรประวัติผู้ทำงานสถานบริการ

ข้อ ๑๒ การจัดทำบัตรประวัติของลูกจ้าง หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการ อาบนำ นวด หรืออบตัว หรือคนรับใช้ที่ทำงานในสถานบริการตามมาตรา ๑๔ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยให้ติดต่อขอรับจากสารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่ (แบบ สบ. ๓ และแบบ สบ. ๔)

การกรอกประวัติของผู้ทำงานในสถานบริการตามแบบ สบ. ๓ ให้เชิญผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ประชุมชี้แจง เพื่อจะได้เข้าใจพอที่จะกรอกรายการได้

แบบ สบ. ๓ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องทำ ๒ ชุด ดิครูปถ่ายพร้อมเก็บไว้ ณ สถานบริการหนึ่งชุด และส่งไปเก็บที่สถานีตำรวจท้องที่หนึ่งชุด ฉบับที่เก็บที่สถานีตำรวจท้องที่ให้สารวัตรท้องที่แยกเก็บเป็นแต่ละสถานบริการไป ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทำสำเนาแบบ สบ. ๔ พร้อมรูปถ่ายอีกหนึ่งชุดเก็บไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่

บัตรประวัติของผู้ทำงานในสถานบริการตามวรรคหนึ่งที่ออกจางานไปแล้ว เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้รวมเรื่องเก็บไว้ในแฟ้มนั้น โดยหมายเหตุการเปลี่ยนแปลงไว้ในบัตรประวัติของผู้นั้น

ข้อ ๑๓ การพิมพ์ลายนิ้วมือ ๑๐ นิ้ว ของผู้ทำงานในสถานบริการตามแบบ สบ. ๔ เมื่อผู้รับอนุญาตจะรับคนงานเข้าทำงาน จะต้องส่งตัวคนงานไปพิมพ์มือที่สถานีตำรวจท้องที่พร้อมกับส่งบัตรประวัติไปให้สารวัตรท้องที่ด้วย โดยให้สารวัตรท้องที่จัดอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร

การพิมพ์ลายนิ้วมือในแบบ สบ. ๔ นี้ ให้พิมพ์เป็นสองชุด ส่งให้สารวัตรท้องที่ทั้งสองชุด โดยดิครูปถ่ายด้านหลังพร้อม เมื่อสารวัตรท้องที่ได้รับแล้วให้ส่งไปตรวจสอบที่กองทะเบียน และประวัติอาชญากร กรมตำรวจทั้งสองชุด ซึ่งกองทะเบียนและประวัติอาชญากร กรมตำรวจ จะส่งคืนมาพร้อมผลการตรวจสอบหนึ่งชุด (อีกหนึ่งชุดกองทะเบียนและประวัติอาชญากร กรมตำรวจจะเก็บไว้) ให้สารวัตรท้องที่บันทึกผลการตรวจสอบพิมพ์ลงในช่องผลของการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือของแบบ สบ. ๓ ของผู้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือนั้น (เฉพาะฉบับที่เก็บที่สถานีตำรวจ)

แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ สบ. ๔ เมื่อบันทึกผลการตรวจสอบในแบบ สบ. ๓ แล้วให้สถานีตำรวจท้องที่เก็บรวบรวมไว้

การเก็บแบบ สบ. ๔ ให้เก็บตามระบบดัชนีชื่อ และให้ทำบัตรแยกเก็บตามชื่ออื่น และชื่อฉายาไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบในทางคดีและอื่น ๆ ด้วย

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องยึดแบบ สบ. ๔ ของผู้ทำงานสถานบริการผู้ใดผู้หนึ่งไปประกอบคดี ให้สำเนาแบบ สบ. ๔ ฉบับแทนเก็บไว้เป็นหลักฐาน และหมายเหตุว่าฉบับจริงถูกยึดไปประกอบคดีโดยผู้ใดด้วย

การตรวจตราควบคุมสถานบริการ

ข้อ ๑๔ ในกรุงเทพมหานครให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป ในจังหวัดอื่นตั้งแต่ นายอำเภอท้องที่ขึ้นไป มีหน้าที่ตรวจตราสอดส่องสถานบริการที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ สถานบริการใด ผู้รับอนุญาตไม่สามารถควบคุมความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการไว้ได้จนเกิดเหตุขึ้นภายในสถานบริการ อาทิเช่น วิวาท ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน ฆ่ากันตาย เป็นต้น ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบทุกราย ถ้าเป็นกรณีที่สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่ผู้รับอนุญาตละเลยการปฏิบัติอันควรเพื่อระงับเหตุ หรือหย่อนความสามารถในการระงับเหตุ หรือละเลยไม่แจ้งขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ในระยะเวลาอันสมควรก่อนหรือหลังเหตุการณ์นั้น ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ดักเตือนผู้รับอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ แล้วเสนอรายงานพร้อมสำเนาหนังสือดักเตือนนั้นให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ลูกจ้าง คนรับใช้ หญิงพาดเนอร์ หญิงบ่าเรอ หญิงบริการนวดของสถานบริการได้ก่อความไม่สงบ กระทำผิดกฎหมายอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการทำงานในสถานบริการไม่ว่าเหตุ นั้นจะเกิดขึ้นภายในสถานบริการนั่นเอง หรือไปเกิดเหตุขึ้นภายนอกสถานบริการก็ตาม ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่ และพนักงานสอบสวนท้องที่เสนอรายงานพฤติกรรมให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

การกวดขันเวลาเปิดปิดสถานบริการ

ข้อ ๑๗ ในกรุงเทพมหานครให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป ในจังหวัดอื่นตั้งแต่ นายอำเภอท้องที่ขึ้นไป กวดขันเวลาเปิดปิดสถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ถ้าปรากฏว่าสถานบริการใดได้รับอนุญาตฝ่าฝืนเวลาเปิดปิดตามกฎหมาย ให้จับกุมดำเนินคดี ทุกรายแล้วรายงานเสนอผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๘ เพื่อมิให้เป็นที่ยุ้งยากแก่การควบคุมเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่แนะนำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทำป้ายบอกเวลาเปิด - ปิด สถานบริการ ขนาดใหญ่พอสมควรติดไว้ที่ประตูทางเข้าออกสถานบริการที่เห็นได้ชัดเจนเป็นภาษาไทยว่า ปิดบริการ และภาษาอังกฤษว่า CLOSED อีกแผ่นหนึ่ง แขนงไว้ที่ประตูทางเข้าออกเมื่อปิดสถานบริการแล้วด้วย

การควบคุมสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔)

ข้อ ๑๙ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) คือ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่ม จำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง และให้เปิดทำการได้ระหว่าง เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งวันรุ่งขึ้นเป็นวันปฏิบัติราชการตามปกติ หรือระหว่าง เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นวันหยุดราชการแต่เฉพาะการแสดง ดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๐๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา

(ปัจจุบันเวลาเปิดทำการของสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว ขอให้ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) เพิ่มเติม)

สถานบริการประเภทนี้ส่วนมาก เป็นสถานที่ปิดหน้าร้านมีชนิดมีเครื่องปรับอากาศเหมาะแก่ การมั่วสุมของหญิงชายที่ชอบประพฤติดื้อต่อศีลธรรมอันดี หรือเป็นแหล่งมั่วสุมของมิชฉาชีพ โดยมิ การค้าประเวณี แหล่งค้ายาเสพติด การพนัน แสดงลามกอนาจาร มีพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ ขัดต่อ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ฉะนั้น พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงได้กำหนดให้สถานบริการประเภทนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสถานบริการ และจะต้อง ดำเนินการขอจัดตั้งเป็นสถานบริการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับ จึงขอให้สารวัตรท้องที่และนายอำเภอท้องที่สอดส่องดูแล กวดขัน ให้สถานบริการ ประเภทนี้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสถานบริการโดยเคร่งครัด

การควบคุมการแสดงในสถานบริการ

ข้อ ๒๐ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๘ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) จะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้ และมาตรา ๓ (๔) กำหนดให้สถานบริการประเภทนี้สามารถจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงได้ ส่วนมาตรา ๓ (๒) และมาตรา ๓ (๓) มิได้กำหนดขกเว้นให้แต่อย่างใด จึงให้ถือปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

โดยเหตุที่มาตรา ๑๕ กำหนดไว้ว่า ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่มีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้าย เข้าร่วมการแสดงในสถานที่ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม ฉะนั้น จึงให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่สอดส่องการแสดงดังกล่าว ถ้าปรากฏว่าการแสดงเป็นไปในลักษณะเช่นว่านั้นก็ให้สั่งงดการแสดงรายการนั้นและดำเนินคดี แล้วรายงานเสนอผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

หลักเกณฑ์การเสนอขอคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ในกรณีผู้รับอนุญาตจัดตั้งสถานบริการดำเนินการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่รายงานเสนอผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อดำเนินการตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ คือ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๑) ในกรณีดำเนินการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ดำเนินกิจการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๑๕ วัน

ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๓๐ วัน

ครั้งต่อ ๆ ไป ให้เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) ในกรณีการกระทำตาม (๑) เป็นการละเลยของสถานบริการให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๗ วัน

ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๑๕ วัน

ครั้งที่ ๓ มีกำหนด ๓๐ วัน

ครั้งต่อ ๆ ไป ให้เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ในกรณีอื่นนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

กรณีเปิดทำการนอกเวลา ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๑๐ วัน

ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๓๐ วัน

ครั้งต่อ ๆ ไป ให้เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีกระทำผิดนอกเหนือจากกรณีเปิดทำการนอกเวลาให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๕ วัน

ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๑๕ วัน

ครั้งที่ ๓ มีกำหนด ๓๐ วัน

ครั้งต่อ ๆ ไป ให้เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

เฉพาะสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ หากเคยสั่งปิดมีกำหนด ๓๐ วันแล้ว และกระทำผิดในกรณีเดียวกันกับที่ถูกสั่งปิดนั้นอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดมีกำหนด ๓๐ วัน

กรณีสถานบริการกระทำความผิดตาม (๑) และ (๒) หรือเปิดทำการนอกเวลาในรอบปี ปฏิทินเดียวกันกระทำผิดหลายครั้ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

กระทำผิด ๓ ครั้ง ให้พิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาต

กระทำผิดเกินกว่า ๓ ครั้ง ให้เพิกถอนใบอนุญาตทันที

การพิจารณาสั่งพักใช้ เพิกถอนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาถึงลักษณะความหนักเบา ตลอดจนพฤติการณ์ในการกระทำผิด หากปรากฏว่ามีได้เป็นการกระทำโดยจงใจฝ่าฝืนหลักเล็ง หรือละเลยปราศจากความระมัดระวังตามควรแก่สภาพและเหตุการณ์ จะใช้ดุลพินิจในการสั่งพักใช้ เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่เพียงใดก็ได้

การพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต จะต้องมิบันทึกการสืบสวนพยานหลักฐาน ให้แน่ชัดเสนอเป็นหลักฐานด้วยทุกเรื่อง ซึ่งประกอบด้วย

- สำเนาบันทึกการจับกุม

- สำเนาคำให้การผู้กล่าวหาและพยานสำคัญ

- การรายงานให้ปรากฏด้วยว่า พฤติการณ์ และการจับกุมผู้ต้องหาอยู่ในลักษณะหรือสภาพอย่างไร

- ผู้ต้องหา มีประวัติต้องโทษหรือไม่ ข้อหาอะไร

- หากเป็นคดีอยู่ในอำนาจที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับได้ ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ และยินยอมให้เปรียบเทียบปรับแล้ว ให้สำเนาคำให้การเปรียบเทียบปรับไว้แทน

- หากเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง และผู้ต้องหาให้การรับสารภาพให้รับนำตัวฟ้องศาลแล้วรายงานผลคดีมาพร้อมกัน

เมื่อมีการจับกุมคดีที่เป็นความผิดอันจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับการสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่รายงานข้อเท็จจริง และมีความเห็นเสนอทันทีว่าจะสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตด้วยหรือไม่

การปฏิบัติต่อสถานบริการที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ ผู้รับอนุญาตหรือเจ้าของสถานบริการรายใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลที่ถูกสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นให้ผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ โดยระบุวันเริ่มพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตอย่างชัดเจนให้ผู้รับอนุญาต หรือเจ้าของสถานบริการทราบ และให้ปิดสำเนาหนังสือคำสั่งไว้หน้าสถานบริการ ณ ตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนอีกฉบับหนึ่ง แล้วเสนอสำเนาหนังสือนั้นให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

การรับอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ ผู้รับอนุญาตจัดตั้งสถานบริการที่ได้รับคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตจะอุทธรณ์คำสั่งต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือต่ออธิบดีกรมตำรวจ แล้วแต่กรณี โดยตรงก็ได้ หรือจะอุทธรณ์ต่อสารวัตรท้องที่หรือนายอำเภอท้องที่ก็ได้ การอุทธรณ์ให้ยื่นภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาต สำหรับในกรณีอุทธรณ์ต่อสารวัตรท้องที่หรือนายอำเภอท้องที่ ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่บันทึกเสนอเรื่องราวโดยย่อถึงพฤติการณ์อันเป็นเหตุให้ผู้ยื่นอุทธรณ์สั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตแนบหนังสืออุทธรณ์เสนอไปโดยลำดับ จนถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย หรืออธิบดีกรมตำรวจ แล้วแต่กรณี

เมื่อปลัดกระทรวงมหาดไทย หรืออธิบดีกรมตำรวจ มีคำสั่งในอุทธรณ์เป็นประการใด ให้สารวัตรท้องที่ หรือนายอำเภอท้องที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และให้สารวัตรท้องที่ หรือ

นายอำเภอท้องที่ปฏิบัติกรให้เป็นไปตามคำสั่งของปลัดกระทรวงมหาดไทย หรืออธิบดีกรมตำรวจ โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย